

C-407/22. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2022. június 20.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Conseil d'État (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. június 14.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Ellenérdekű fél:

Manitou BF SA

A CONSEIL D'ÉTAT [omissis]

**(ÁLLAMTANÁCS,
FRANCIAORSZÁG)**

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

[omissis]

MINISTRE DE L'ECONOMIE, DES

FINANCES ET DE LA RELANCE (GAZDASÁGI, PÉNZÜGYI ÉS
GAZDASÁGÉLÉNKÍTÉSÉRT FELELŐS MINISZTER)

kontra Manitou BF SA

A Conseil d'État (államtanács) [omissis]
(peres szekció, nyolcadik és harmadik egyesített tanács)

[omissis]

Tárgyalás: 2022. június 1.

Határozat: 2022. június 14.

Tekintettel az alábbi eljárásra:

A Manitou BF SA részvénytársaság kérte a tribunal administratif de Nantes-tól (nantes-i közigazgatási bíróság, Franciaország), hogy rendelje el az őt a 2011-ben lezárt adóév vonatkozásában terhelő társasági adó eredeti összege azon részének visszatérítését, amely az Európai Unió Franciaországtól eltérő tagállamaiban letelepedett leányvállalataitól kapott, részesedésből szerzett jövedelem után az adózási eredményébe beszámított költséghányadnak felel meg.

2017. szeptember 26-i [omissis] végzésével a tribunal administratif de Nantes (nantes-i közigazgatási bíróság) elnöke továbbította [omissis] a Manitou BF társaság kérelmét a tribunal administratif de Montreuilhoz (montreuil-i közigazgatási bíróság, Franciaország), amely azt 2018. július 16-i 1708681. sz. ítéletével elutasította.

2021. május 27-i 18VE02710. sz. ítéletével a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság, Franciaország) hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, és helyt adott a Manitou BF társaság kérelmének.

A Conseil d'État (államtanács, Franciaország) peres ügyek titkárságán 2021. június 30-án, illetve 2022. március 31-én nyilvántartásba vett felülvizsgálati kérelmével, illetve válaszával a gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter azt kéri, hogy a Conseil d'État (államtanács) helyezze hatályon kívül ezt az ítéletet.

Azt állítja, hogy a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság) tévesen alkalmazta a jogot és tévesen minősítette a jelen ügy tényállását, amikor megállapította, hogy az, hogy valamely anyavállalat úgy dönt-e, hogy a francia leányvállalataival integrált adózási csoportot hoz létre, nem befolyásolja a jövedelemadó azon részének – a letelepedés szabadsága code général des impôts (általános adótörvénykönyv) 223 B. cikkének rendelkezései általi megsértése miatt történő – visszatérítése iránti kérelme megalapozottságát, amely az Európai Unió Franciaországtól eltérő tagállamaiban letelepedett leányvállalataitól kapott, részesedésből szerzett jövedelem után az adózási eredményébe beszámított költséghányadnak felel meg.

2022. március 28-án nyilvántartásba vett ellenkérelmében a Manitou BF társaság kéri a felülvizsgálati kérelem elutasítását [omissis]. Arra hivatkozik, hogy a gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter által hivatkozott jogalapok megalapozatlanok.

[omissis]

Tekintettel:

- az Európai Unió működéséről szóló szerződésre;
- az általános adótörvénykönyvre és a livre des procédures fiscales-ra (az adóigazgatási eljárásról szóló törvény);
- az Európai Unió Bíróságának 2015. szeptember 2-i Groupe Steria SCA ítéletére (C-386/14);
- a code de justice administrative-ra (a közigazgatási eljárásról szóló törvénykönyv);

[omissis] Mivel:

- 1 Az ügy érdemében eljáró bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy a Manitou BF társaság 2011-ben az Európai Unió Franciaországtól eltérő tagállamaiban letelepedett leányvállalatoktól osztalékban részesült. Ezt az anyavállalatokra vonatkozó, az általános adótörvénykönyv 145. és 216. cikkében előírt szabályozás hatálya alá vonta. A 216. cikk I. bekezdésének megfelelően ezen osztalék összegét – az osztalék teljes összegének 5%-át kitevő költséghányad kivételével – levonta a nettó nyereségéből. 2014. december 24-i panaszában kérte az őt a 2011-ben lezárt adóév vonatkozásában terhelő társasági adó összege e költséghányad beszámításának megfelelő részének visszatérítését azzal az indokkal, hogy e beszámításra az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikke által védelemben részesített letelepedési szabadságot sértő jogszabályi rendelkezések alapján került sor. E panasz elutasítását követően pert indított a tribunal administratif de Nantes (nantes-i közigazgatási bíróság) előtt, amely kérelmét továbbította a tribunal administratif de Montreuil-höz (montreuil-i közigazgatási bíróság), amely 2017. szeptember 26-i ítéletével elutasította a kérelmét. A gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be a 2021. május 27-i ítélettel szemben, amellyel a cour administrative d'appel de Versailles (versailles-i közigazgatási fellebbviteli bíróság) a Manitou BF társaság fellebbezése alapján hatályon kívül helyezte az előbbi ítéletet, és elrendelte a követelt összegek e társaság részére történő visszatérítését.
- 2 Az általános adótörvénykönyv 216. cikke I. bekezdésének a jogvitára alkalmazandó változata úgy rendelkezik, hogy az anyavállalat az anyavállalatokra vonatkozó szabályozás alkalmazására jogosultságot teremtő, az anyavállalat adott adóév során fennálló részesedéseiből szerzett nettó jövedelmet levonhatja a teljes nettó nyereségéből, az – adójóváírást is beleértve általánosan a részesedések teljes nettó nyereségének 5%-ában rögzített – költséghányad levonásával. Ugyanezen törvénykönyv az adóintegrációs rendszer igénybevételének feltételeire vonatkozó 223 A. cikkének akkor hatályos változata értelmében: *„A társaságot választása szerint önállóan terheli társaságiadó-kötelezettség a belőle és olyan társaságokból álló csoport összereedménye után, amelyek részesedéseinek legalább 95%-ával közvetlenül vagy a csoportba tartozó társaságokon vagy állandó telephelyeken keresztül közvetve maga rendelkezik folyamatosan az adott adóév*

alatt [...]. / A csoportnak csak azok a társaságok vagy állandó telephelyek lehetnek tagjai, amelyek hozzájárultak a tagsághoz, és amelyek eredménye az általános szabályok vagy a 214. cikkben foglalt részletes szabályok szerint társaságiadó-köteles. [...]”. E törvénykönyv az adóintegrációs rendszert meghatározó 223 B. cikkének alkalmazandó változata értelmében: *„Az összeredményt az anyavállalat állapítja meg úgy, hogy meghatározza a csoporthoz tartozó minden egyes társaság általános adójogi előírások vagy a 214. cikkben foglalt részletes szabályok szerint meghatározott eredményének számtani összegét. / Az összeredményt csökkenti azon költséghányad, amely azon részesedésből szerzett jövedelemhez kapcsolódik, amelyet a csoporthoz tartozó valamely társaság olyan társaságtól kap, amely több mint egy adóéve a csoport tagja, továbbá amelyet a csoporthoz tartozó valamely társaság valamely közvetítő társaságtól kap, amely tekintetében az anyavállalat bizonyítja, hogy az olyan társaság által fizetett, részesedésből szerzett jövedelemből származik, amely társaság több mint egy adóéve a csoport tagja, és e jövedelem még nem indokolt a jelen albekezdés vagy a harmadik albekezdés alapján eszközölt helyesbítéseket. [...]*”.

- 3 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikke kimondja: *„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is alkalmazni kell, amelyek képviselőnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak [...]*”.
- 4 2015. szeptember 2-i Groupe Steria SCA ítéletében (C-386/14) az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan, adóintegrációs rendszerre vonatkozó tagállami jogszabályok, amelyek biztosítják az integrációban részt vevő anyavállalat részére a csoportban részt vevő belföldi társaságoktól kapott osztalék nettó összege 5%-ának megfelelő átalányösszegben rögzített költséghányad beszámításának semlegesítését, míg az ilyen semlegesítést e jogszabályok alapján megtagadják tőle azon osztalékok tekintetében, amelyeket valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező leányvállalataitól kap, amelyek belföldi illetőségük esetén, objektív kritériumoknak megfelelően – választásuk szerint – az adóintegrációs rendszer tagjai lehetnének.
- 5 A miniszter azt állítja, hogy a cour administrative d’appel (közigazgatási fellebbviteli bíróság) tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Manitou BF társaság – a 2011-ben lezárt adóév vonatkozásában általa fizetett társasági adó összegének csökkentése iránti kérelme alátámasztása érdekében – megalapozottan állította, hogy az általános adótörvénykönyv 223 B. cikke sérti a letelepedés szabadságát, mivel nem biztosítja az anyavállalat számára annak lehetőségét, hogy semlegesítse az Európai Unió Franciaországtól eltérő tagállamban letelepedett, az adóintegrációs rendszerben való tagság feltételeinek megfelelő leányvállalatoktól származó, részesedésből szerzett jövedelem után

beszámított költséghányadot, és e tekintetben irrelevánsként figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy ezen anyavállalat Franciaországban nem hozott létre integrált adózási csoportot, noha rendelkezett ott olyan leányvállalatokkal, amelyek annak tagjai lehettek volna.

- 6 Az Európai Unió jogának értelmezésével kapcsolatos komoly nehézséget vet fel az a kérdés, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkével ellentétesek-e az olyan, adóintegrációs rendszerre vonatkozó tagállami jogszabályok, amelyek biztosítják az integrációban részt vevő anyavállalat részére a csoportban részt vevő belföldi társaságoktól kapott osztalékok, valamint – az Európai Unió Bírósága 4. pontban említett ítéletének figyelembevételére érdekében – azon osztalékok után beszámított költséghányad semlegesítését, amelyeket valamely másik tagállamban letelepedett leányvállalataitól kap, amelyek belföldi illetőségük esetén, objektív kritériumoknak megfelelően – választásuk szerint – az adóintegrációs rendszer tagjai lehetnének, e jogszabályok azonban e semlegesítést megtagadják egy olyan belföldi anyavállalattól, amely a más belföldi szervezetekkel fennálló, integrált adózási csoport létrehozását lehetővé tevő tőkekapcsolatok ellenére nem az ilyen csoporthoz tartozás mellett döntött mind a részére a belföldi leányvállalatai által fizetett osztalékok, mind a más tagállamokban letelepedett, a tagság illetőségétől eltérő kritériumainak megfelelő leányvállalatoktól származó osztalékok tekintetében.
- 7 Következésképpen ezzel a kérdéssel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke első bekezdésének b) pontja alapján az Európai Unió Bíróságához kell fordulni, valamint a Bíróság határozathozataláig fel kell függeszteni a gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter felülvizsgálati kérelmének elbírálását.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZ:

1. cikk: A gazdasági, pénzügyi és gazdaságélénkítésért felelős miniszter által benyújtott felülvizsgálati kérelem elbírálását mindaddig felfüggeszti, amíg az Európai Unió Bírósága nem határoz arról, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 49. cikkével ellentétesek-e az olyan, adóintegrációs rendszerre vonatkozó tagállami jogszabályok, amelyek biztosítják az integrációban részt vevő anyavállalat részére a csoportban részt vevő belföldi társaságoktól kapott osztalékok, valamint – az Európai Unió Bírósága 2015. szeptember 2-i Groupe Steria SCA ítéletének (C-386/14) figyelembevételére érdekében – azon osztalékok után beszámított költséghányad semlegesítését, amelyeket valamely másik tagállamban letelepedett leányvállalataitól kap, amelyek belföldi illetőségük esetén, objektív kritériumoknak megfelelően – választásuk szerint – az adóintegrációs rendszer tagjai lehetnének, amelyek azonban e semlegesítést megtagadják egy olyan belföldi anyavállalattól, amely a más belföldi szervezetekkel fennálló, integrált adózási csoport létrehozását lehetővé tevő tőkekapcsolatok ellenére nem az ilyen csoporthoz tartozás mellett döntött mind a részére a belföldi leányvállalatai által fizetett osztalékok, mind a más

tagállamokban letelepedett, a tagság illetőségtől eltérő feltételeinek megfelelő leányvállalatoktól származó osztalékok tekintetében.

[omissis] Kelt 2022. június 14-én.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM